

București, 5 iunie 2018

**Către: Doamna Lia-Olguța Vasilescu
Ministrul Muncii și Justiției Sociale**

**Domnul Eugen Teodorovici
Ministrul Finanțelor Publice**

Ref: Modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap prin OUG nr. 60/2017

Stimată doamnă ministru,

Stimate domnule ministru,

Prin OUG nr. 60/2017 (proiectul legii de aprobare a acestei ordonanțe PL-x nr. 389/2017 este în procedură parlamentară la Camera Deputaților) s-au adus o serie de modificări de substanță și de principiu Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Astfel, modificările principale vizează:

- (i) dublarea taxei impuse angajatorilor care nu angajează persoane cu handicap în procentul minim prevăzut de lege (4%) de la 50% din salariul minim brut pe economie la 100% din acesta;
- (ii) eliminarea posibilității ca angajatorii să achiziționeze bunuri sau servicii de la unitățile protejate ca alternativă la plata taxei menționate la punctul (i) de mai sus.

Impactul economic al acestei măsuri este semnificativ, spre exemplu o societate cu 5000 salariați urmând a suporta o povară fiscală suplimentară de aproape 1 milion euro pe an, în contextul majorării (de la 1 ianuarie 2018) a cuantumului salariului minim pe economie la 1900 lei.

Aceste măsuri adoptate prin OUG nr. 60/2017 creează concomitent două dezavantaje majore față de situația legislativă anterioară adoptării acestei Ordonanțe de urgență, respectiv:

- (i) descurajează integrarea persoanelor cu dizabilități în societate prin descurajarea participării acestora în piața muncii (în special a persoanelor cu forme ușoare de handicap). Creșterea cuantumurilor ajutoarelor sociale de care beneficiază aceste persoane coroborată cu

desființarea *de facto* a unităților protejate (principalii angajatori ai persoanelor cu dizabilități) va determina un dezinteres firesc al acestora pentru identificarea activă de locuri de muncă. Asistarea socială extensivă a persoanelor cu dizabilități (în special a persoanelor cu forme ușoare de handicap) în dauna formelor active de integrare în societate (e.g. angajare pe piața muncii) este de natură să adâncească și mai mult falia socială dintre societate în ansamblul ei și acest grup semnificativ de persoane (conform ultimelor date statistice numărul persoanelor cu dizabilități declarate – care dețin un certificat de încadrare în grad de handicap – este de 800.000, aproape 60% din acestea fiind în grupa de vârstă 18-65 ani);

- (ii) pune o povară suplimentară asupra angajatorilor prin instituirea acestei taxe excesive de 1900 lei / lună pentru fiecare persoană cu dizabilități neangajată în contingentul obligatoriu de 4% din numărul total de salariați, fără a se ține cont de specificul activității angajatorilor (care în multe cazuri nu permite în mod obiectiv angajarea de persoane cu dizabilități, fie ele și ușoare) și fără a se crea mecanisme de facilitare a angajării acestor persoane cu dizabilități.

Îndeplinirea obligației legale de angajare a unui procent de cel puțin 4% din numărul total de salariați a unor persoane încadrate în grad de handicap ridică probleme practice semnificative pentru angajatorii vizați de această obligație legală:

- a) recrutarea targetată pe persoane cu dizabilități este permisă numai instituțiilor publice nu și angajatorilor din sistemul privat, putând ridica probleme principale de discriminare la angajare, discriminarea fiind interzisă de lege;
- b) lipsa unor mecanisme birocratice de pregătire profesională și/sau facilitare a angajării persoanelor cu dizabilități cauzată în special de statutul istoric de "asistați sociali" al acestora;
- c) lipsa unor coroborări legislative coerente între gradele de handicap, gradele de invaliditate și capacitatea de muncă, un număr semnificativ de persoane cu dizabilități neputând fi angajate în piața muncii pentru că nu au capacitate de muncă.

Singurul mecanism coerent și eficient de facilitare a angajării persoanelor cu dizabilități în piața muncii (și, pe cale de consecință, de integrare socială eficientă a acestora) era acela al unităților protejate care, odată cu intrarea în vigoare a OUG nr. 60/2017, practic își pierd relevanța. Aceste măsuri legislative care afectează negativ unitățile protejate (angajatorii nu își mai pot îndeplini alternativ obligația legală de angajare a contingentului de 4% persoane cu dizabilități cu achiziția de produse / servicii de la unitățile protejate) vor accentua dificultățile de angajare a persoanelor cu dizabilități, contrar probabil efectului dorit de a ajuta acest segment defavorizat al populației.

Considerăm că se impune ca, prin legea de aprobare a acestei ordonanțe să se modifice aceste reglementări excesive, introduse prin OUG nr. 60/2017, fie prin modificarea cuantumului taxei de 1900 lei/lună la unul rezonabil, fie prin reintroducerea posibilității de achiziționare de produse sau servicii de la unitățile protejate alternativ cu plata taxei.

Cu înaltă considerație,

Adela Jansen,

Coordonatorul grupului de lucru pentru muncă

Coaliția pentru Dezvoltarea României

